

**KEBERKESANAN MODUL PENULISAN KARANGAN BAHASA ARAB
MELALUI KAEDAH EKSPERIMEN.**

Muhammad Zahri bin Abdul Karim
(Pelajar Phd KUIS)
zahrikarim@gmail.com

Dr. Muhammad Haron Husaini
(Pensyarah Kanan KUIS)
muhdharon@kuis.edu.my

Modul merupakan satu set bahan pengajaran yang digunakan untuk membantu tugas para guru dalam proses P&P di sekolah. Di dalam modul terkandung unit-unit pelajaran yang perlu difahami oleh para pelajar bagi menguasai sesuatu subjek pelajaran tertentu. Kekuatan sesuatu modul bergantung kepada keberkesanannya yang diperolehi daripada ujian yang dijalankan oleh guru tersebut. Oleh itu, kajian kuantitatif yang akan dijalankan oleh pengkaji bertujuan untuk menguji keberkesanannya Modul Penulisan Karangan Bahasa Arab MPKBA yang telah dibangunkan oleh pengkaji melalui kaedah eksperimen. Sampel kajian terdiri daripada 40 orang pelajar tingkatan empat yang dipilih secara rawak. Para pelajar tersebut akan dibahagikan kepada dua kumpulan kajian iaitu kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan. Manakala, instrumen kajian merupakan ujian pencapaian penulisan karangan Bahasa Arab. Skor-skor markah yang diperolehi oleh para pelajar akan diambil dan dianalisis menggunakan *System Packages for Social Sciences SPSS* versi 20 melalui ujian-t sampel bebas bagi pra ujian dan pasca ujian. Hasil kajian kelak diharap dapat membantu para guru untuk meningkatkan kemahiran pengajaran dalam penulisan karangan bahasa Arab menggunakan Modul Penulisan Karangan Bahasa Arab MPKBA. Dapatkan kajian juga diharap dapat membantu para pengkaji lain yang berminat untuk mengkaji bidang penulisan karangan bahasa Arab.

Kata kunci: Keberkesanannya – Modul – Bahasa Arab – Eksperimen

1.0 Pengenalan

Modul merupakan satu bentuk bahan pengajaran dan pembelajaran yang mempunyai unit-unit kecil keseluruhan pelajaran yang ingin disampaikan oleh seseorang guru kepada pelajarnya. Tujuan modul digunakan untuk membantu guru dalam menyusun cara penyampaian pelajaran yang ingin disampaikan kepada pelajar. Sementara itu, di pihak pelajar pula, penggunaan modul bertujuan untuk memahami sesuatu subjek yang diajarkan oleh guru dengan membuat latihan-latihan yang disediakan di dalamnya. Oleh itu, secara umumnya, keperluan modul bagi sesuatu subjek pelajaran amat berguna kepada kedua-dua pihak iaitu pihak guru dan pelajar (Kementerian Pendidikan Malaysia, 1998; Norlidah Alias, 2010; Sainei Andamit, 2010; Sidek Mohd Noah dan Jamaludin Ahmad, 2005)

Bahasa Arab merupakan bahasa yang perlu dipelajari oleh para pelajar sekolah agama menengah di seluruh negeri di Malaysia khususnya di negeri Seangor Darul Ehsan (Jabatan Agama Islam Selangor, 2013). Hal ini demikian kerana para pelajar akan mempelajari subjek-

subjek agama yang ditulis dalam Bahasa Arab. Pendek kata, mereka tidak dapat lari daripada mempelajari bahasa ini.

Kebiasaannya, bagi menguasai Bahasa Arab seseorang pelajar perlu mahir dalam kesemua kemahiran-kemahiran bahasa yang utama seperti kemahiran mendengar, kemahiran lisan, kemahiran membaca dan kemahiran penulisan. Tanpa menguasai kemahiran-kemahiran tersebut, mereka tidak mampu untuk menggunakan Bahasa Arab secara optimum (Abd. Halim Mohammad, 2009; Ahmad Kilani Mohamed, 2001; Azani Ismail, Azman Che Mat, 2012; Ismail Muhamad et.al., 2013; Mohd Bakhir Haji Abdullah, 2011; Zawawi Ismail, Ab Halim Tamuri, Nik Mohd Rahimi Nik Yusoff, 2011)

2.0 Pernyataan Masalah

Kemahiran penulisan merupakan salah satu kemahiran bahasa yang perlu dikuasai oleh para pelajar yang ingin melanjutkan pelajaran dalam bidang pengajian bahasa dan bidang pengajian islam. Sesungguhnya kemahiran ini dianggap sangat susah dan rumit dalam kalangan pelajar yang bukan merupakan penutur jati bahasa ini (Kamaruddin Husin dan Siti Hajar Abdul Aziz, 1997). Hal ini demikian kerana mereka berpendapat untuk menghasilkan sesuatu karangan itu, mereka perlu menguasai ilmu-ilmu bahasa yang penting seperti ilmu tatabahasa arab (nahu dan sorof) dan ilmu balaghoh. Tanpa menguasai ilmu yang disebutkan, para pelajar tidak dapat menghasilkan karangan yang baik.

Sebenarnya, andaian-andaian daripada para pelajar tersebut mempunyai asasnya. Ini disokong oleh para pengkaji lain yang mendapati kebanyakan pelajar melakukan kesilapan tatabahasa ketika menulis karangan (Rosni Samah et.al. 2013; Khazri Osman & Ku Siti Esah Ku Ibrahim 2012; Nurhamimi bin Zainuddin & Muhammad Faham Muhammad Ghalib 2012; Mohd Bakhir Haji Abdullah 2011; Munawwar Mustafa Muhammad & Zamri Arifin 2013; Zarima Mohd Zakaria 2005; Abd. Halim Mohammad 2009). Hal ini menyebabkan pengurangan markah bagi karangan yang dihasilkan oleh mereka. Natijahnya, para pelajar dianggap masih lemah dalam kemahiran penulisan karangan (Abd.Halim Muhammad dan Muhammad Haron Husaini, 2011).

Perkara ini berlaku adalah berpuncak daripada pelbagai faktor seperti faktor individu pelajar, faktor guru dan kaedah pengajaran serta faktor bahan bantu mengajar oleh (Munawwar Mustafa Muhammad dan Zamri Arifin, 2011). Antara faktor-faktor yang dinyatakan oleh pengkaji, faktor bahan bantu mengajar merupakan faktor yang banyak mempengaruhi kelemahan para pelajar dalam aktiviti penulisan karangan. Kajian yang dijalankan oleh Muhammad Zahri Abdul Karim (2014) mendapati kandungan buku teks yang digunakan oleh para guru dan pelajar di Sekolah Agama Bantuan Kerajaan SABK di negeri Selangor dalam mempelajari aktiviti penulisan karangan adalah baik. Namun begitu, terdapat kelemahan yang nyata dari segi latihan-latihan yang disediakan. Boleh dikatakan hampir tiada latihan yang terdapat dalam buku tersebut. Para pelajar dikehendaki untuk meniru kembali karangan-karangan yang terdapat di dalam buku ini.

2.1 Persoalan Kajian

Bertitik tolak daripada pernyataan di atas, pengkaji telah berjaya menghasilkan satu modul penulisan karangan bahasa Arab bagi karangan jenis perbincangan yang dikenali dengan MPKBA melalui kajian pembangunan. Tujuan modul ini dihasilkan adalah untuk membantu para guru dan pelajar dalam proses P&P penulisan karangan bahasa Arab yang berkesan. Oleh itu, melalui pernyataan ini pengkaji dapat menyenaraikan beberapa persoalan kajian seperti berikut:

- (a) Adakah terdapat perbezaan markah pencapaian bagi dua kumpulan kajian dalam pra ujian?.
- (b) Adakah terdapat perbezaan markah pencapaian bagi dua kumpulan kajian dalam pasca ujian?.

Berdasarkan kepada persoalan kajian tersebut, pengkaji dapat menyatakan hipotesis kajian seperti berikut:

- Ho1: Tidak terdapat perbezaan min yang signifikan bagi markah pencapaian penulisan karangan bagi dua kumpulan kajian dalam pra ujian.
- Ho2: Tidak terdapat perbezaan min yang signifikan bagi markah pencapaian penulisan karangan bagi dua kumpulan kajian dalam pasca ujian.

Berdasarkan kepada hipotesis awal yang dibentuk, pengkaji juga akan meletakkan hipotesis alternatif sekiranya keputusan yang diterima adalah berlawanan dengan hipotesis awal di atas. Oleh itu, pengkaji dapat menyatakan seperti berikut:

- Ha1: Terdapat perbezaan min yang signifikan bagi markah pencapaian penulisan karangan bagi dua kumpulan kajian dalam pra ujian.
- Ha2: Terdapat perbezaan min yang signifikan bagi markah pencapaian penulisan karangan bagi dua kumpulan kajian dalam pasca ujian.

2.2 Objektif kajian

Berdasarkan kepada persoalan kajian di atas, kajian ini dijalankan bertujuan untuk:

- (a) Mengetahui tahap pencapaian bagi dua kumpulan kajian dalam pra ujian dalam aktiviti penulisan karangan jenis perbincangan.
- (b) Mengetahui tahap pencapaian bagi dua kumpulan kajian dalam pasca ujian dalam aktiviti penulisan karangan jenis perbincangan.

2.3 Sorotan kajian lepas

Bagi pengajaran dan pembelajaran penulisan karangan bahasa Arab dalam kalangan pelajar bukan penutur jati, terdapat pelbagai kaedah-kaedah pengajaran dan teknik-teknik tertentu yang telah diterapkan oleh para guru dalam membantu pelajar-pelajar mereka menghasilkan karangan yang baik dan dapat difahami oleh pembaca. Penggunaan bahan bantu mengajar yang menarik seperti penggunaan rangsangan visual lagu, klip video dan penilaian rakan sebaya merupakan antara kaedah yang boleh diaplikasikan dalam proses P&P kemahiran penulisan. Dalam kajian yang dijalankan oleh (Daniel Phua dan Nur Khairiani Jamal, 2011), mereka telah berjaya membuktikan bahawa penggunaan bahan-bahan tersebut menyebabkan para pelajar sekolah menengah lebih terlibat dalam proses pembelajaran mereka. Selain itu, kaedah tersebut mampu meningkatkan kemahiran penulisan karangan berbentuk deskriptif dalam kalangan pelajar dan dapat menjadikan pelajar saling berkerjasama.

Sementara itu, kaedah pengajaran berpandukan program komputer dikatakan dapat membantu pelajar dalam meningkatkan kemahiran penulisan karangan mereka. Perkara ini dibuktikan melalui kajian berbentuk eksperimen yang dilakukan oleh (Nurhamimi Zainuddin dan Muhammad Faham Muhammad Ghalib, 2012) ke atas 25 orang responden berbangsa Melayu daripada para pelajar matrikulasi UIAM tahap kedua Jabatan Undang-Undang bagi sesi (2008/2009) bertujuan untuk melihat keberkesanan program Wiki dalam membantu para pelajar menghasilkan karangan serta hubungan antara motivasi pelajar dengan proses pembelajaran. Pengaplikasian teori konstruktif sosial yang dikemukakan oleh Vygotsky (1978) telah dijadikan asas teori kajian mereka. Dapatkan kajian menunjukkan bahawa program Wiki dapat membantu aktiviti penulisan karangan di peringkat permulaan dan terbukti bahawa program tersebut amat berjaya dengan keputusan pencapaian penulisan yang baik di kalangan sebahagian daripada responden kajian. Pengkaji juga mendapati para pelajar dalam kajian ini menggunakan lebih banyak strategi kognitif (pemikiran) semasa proses pemerolehan bahasa. Sementara itu, dapatkan bagi analisa hubungan antara motivasi pelajar dengan proses pembelajaran adalah berhubungan secara positif iaitu apabila motivasi pelajar tinggi proses pembelajaran menjadi mudah.

Kajian yang dilakukan oleh A.Rahman Haron et.al. (2012) pula bertujuan untuk melihat keberkesanan pembinaan ayat dalam karangan murid-murid tahun satu berdasarkan teknik SALAK yang merupakan akronim bagi Siapa, Aktiviti, Lokasi, Alatan dan Keterangan. Melalui pendekatan ini, guru akan menunjukkan grafik yang tertentu kepada murid-muridnya. Selepas itu, para murid dikehendaki menjawab soalan-soalan SALAK secara lisan terlebih dahulu sebelum mereka menulis karangan. Seramai 131 orang responden daripada murid-murid tahun satu di empat buah sekolah di daerah Hulu Langat, Selangor telah dijadikan sampel kajian. Kaedah pengumpulan dan penganalisaan data yang digunakan bagi kajian ini adalah tinjauan, analisis kandungan dokumen dan kaedah kuantitatif. Dapatkan kajian menunjukkan bahawa kepelbagaiannya ayat yang dihasilkan oleh para murid dengan menggunakan teknik ini lebih dipengaruhi oleh penguasaan kosa kata. Dengan erti kata lain, banyak kosa kata yang diketahui oleh murid, maka banyaklah ayat yang dapat dibina oleh murid. Kajian ini juga mendapati bahawa pengajaran guru berkenaan lima elemen tatabahasa seperti kata hubung, kata sendi, penjodoh bilangan, imbuhan dan kata adjektif yang sesuai

dengan grafik dapat menjana ayat yang lebih gramatis. Selain itu, penggunaan kaedah ini dapat menjadikan para murid terhibur dan gembira. Pengkaji melihat perkaitan yang rapat antara kaedah pengajaran guru dan bahan grafik dalam mempengaruhi kemahiran pembinaan ayat dalam kalangan pelajar. Di akhir kajian, pelajar dapat membina ayat-ayat yang pelbagai ragam.

Sementara itu, Abdul Rasid Jamian et.al. (2011) telah melakukan kajian yang bertujuan untuk melihat keberkesanan penggunaan teks KOMSAS (genre cerpen) terhadap prestasi penulisan karangan para murid di tingkatan dua. Keberkesanan ini dinilai dari segi pengukuran prestasi penulisan semua pelajar, melihat pengembangan isi karangan dan melihat kepelbagaiannya. Seramai 64 responden dipilih sebagai subjek kajian yang kemudiannya dipecahkan kepada dua kumpulan utama iaitu kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan. Mereka diberikan dua ujian iaitu ujian pra dan pasca pengajaran dan pembelajaran. Kumpulan eksperimen diajar menggunakan kaedah penggunaan teks KOMSAS manakala kumpulan kawalan diajar menggunakan kaedah konvensional (tanpa teks KOMSAS). Kajian ini mendapat bahawa keputusan min yang tinggi diperolehi oleh kumpulan eksperimen berbanding kumpulan kawalan. Ini menunjukkan bahawa pengajaran penulisan karangan menggunakan teks KOMSAS terbukti lebih berkesan daripada kaedah konvensional.

Kajian eksperimen yang dilakukan oleh Chew Fong Peng dan Rusbaini Mohamed (2013) bertujuan melihat keberkesanan penggunaan akhbar dalam pengajaran karangan pelajar tingkatan enam di sebuah sekolah menengah yang dipilih. Kajian ini menggunakan 70 orang pelajar tingkatan enam bawah daripada sekolah yang sama sebagai subjek kajian. Subjek kajian telah dibahagikan kepada dua kumpulan, iaitu 35 orang setiap kumpulan. Dalam kajian ini, kumpulan eksperimen telah didedahkan dengan penggunaan akhbar dalam pembelajaran karangan mereka, manakala kumpulan kawalan diajar menulis karangan melalui kaedah biasa. Setiap kumpulan pelajar diberikan dua jenis ujian, iaitu ujian pra dan ujian pasca. Analisis data dibuat menggunakan SPSS Versi 17.0. Dalam menjalankan kajian eksperimental ini, pengkaji telah menjalankan sebanyak lapan kali proses rawatan dengan menggunakan kaedah akhbar dalam darjah (ADD) kepada para pelajar kumpulan eksperimen, manakala para pelajar kumpulan kawalan sebaliknya hanya menerima proses pengajaran biasa sepanjang tempoh tersebut. Proses rawatan ini menggunakan lapan rancangan pelajaran yang telah dirangka khusus oleh pengkaji. Kajian yang telah dijalankan ini telah membuktikan dengan jelas bahawa penggunaan akhbar boleh memberi kesan yang positif kepada para pelajar untuk menulis karangan masing-masing. Terdapat perbezaan yang signifikan dari segi penulisan pendahuluan, huraian isi dan penutup antara kumpulan kawalan dan kumpulan eksperimen. Rumusannya akhbar didapati berkesan dalam membantu meningkatkan kemahiran menulis karangan dalam kalangan pelajar tingkatan enam.

Manakala kajian yang dijalankan oleh Yusfaiza Yusuff dan Mohd Isha Awang (2012) bertujuan untuk meninjau sikap murid terhadap pembelajaran Jigsaw II dan kesannya terhadap penguasaan kemahiran menulis karangan. Kajian berbentuk kuasi eksperimen ini melibatkan seramai 60 orang responden yakni, 30 orang dalam kumpulan kawalan dan 30 orang kumpulan eksperimen. Soal selidik tentang sikap dan dua siri ujian penulisan karangan sebelum dan selepas pelaksanaan pembelajaran Jigsaw II digunakan. Kajian mendapat murid menunjukkan sikap yang positif terhadap pelaksanaan pembelajaran menggunakan Jigsaw II dan ujian-t yang dijalankan menunjukkan perbezaan yang signifikan antara pencapaian kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan. Keadaan ini menunjukkan keberkesanan pembelajaran tersebut terhadap penguasaan kemahiran menulis karangan responden.

Dapatan juga menunjukkan pembelajaran Jigsaw II juga mampu meningkatkan kemahiran kognitif dan kemahiran interpersonal responden.

Zamri Salleh dan Abdull Sukor shaari (2009) dalam kajian bertujuan untuk melihat sama ada pengajaran unsur tautan dengan menggunakan Model Pengajaran Unsur Tautan dapat digunakan oleh guru sebagai salah satu teknik dalam menghasilkan karangan yang berkualiti. Kajian ini dijalankan terhadap 60 orang murid tingkatan tiga di sebuah sekolah menengah di Kedah. Mereka dibahagikan kepada dua kumpulan, iaitu 30 orang dalam kumpulan eksperimen dan selebihnya dalam kumpulan kawalan. Kajian ini menggunakan reka bentuk kuasi eksperimen (Quasi-Experimental Design) dan bertujuan menentukan sama ada terdapat perbezaan yang signifikan antara jumlah unsur tautan murid kumpulan eksperimen dengan jumlah unsur tautan murid kumpulan kawalan pada peringkat pra ujian dan pasca ujian, ujian-t sampel bebas (independent samples t-test) dijalankan dengan menggunakan perisian SPSS for Windows Version 11.5. Dapatan kajian menunjukkan pengajaran unsur tautan memberikan kesan yang positif terhadap jumlah unsur tautan yang dihasilkan oleh murid.

Rosminah Shamsuddin (2003) dalam kajian berbentuk eksperimen bertujuan menguji keberkesanan menulis karangan menggunakan pendekatan komunikatif. Komponen komunikatif yang terlibat ialah kecekapan pembinaan perenggan, wacana, dan tatabahasa. Seramai 25 orang responden daripada pelajar tingkatan empat Sekolah Menengah Kebangsaan Seri Gombak, Batu Caves, Selangor telah dipilih sebagai sampel kajian. Hasil kajian menunjukkan pelajar dapat menguasai komponen komunikatif ini apabila ujian selepas pengajaran dan pembelajaran menggunakan pendekatan komunikatif dijalankan. Hakikatnya, komponen komunikatif seperti yang disarankan oleh Bachman dan Savignon (1986) iaitu sosiolinguistik, wacana dan tatabahasa dalam penulisan karangan jenis pemujukan dalam kalangan para pelajar matrikulasi memang wujud dan tidak dapat disangkal lagi (Nor Asiah binti Ismail, 2011)

Manakala, Hj. Maimun Aqsha Lubis (2008) dalam kajian eksperimen bertujuan membandingkan keberkesanan tiga kaedah pengajaran bahasa Arab iaitu di antara kaedah Taqlidiyah, kaedah al-Syam'iyat al-Shafawiyah dan kaedah eklektik sistematik. Tujuan utama kajian ini untuk mengenal pasti kaedah pengajaran bahasa Arab yang paling berkesan untuk mencapai penguasaan dalam empat kemahiran bahasa (mendengar, bertutur, membaca dan menulis). Bagi tujuan persampelan, sebanyak enam kumpulan pelajar yang masing-masing terdiri daripada 50 orang pelajar di Pusat Matrikulasi Universiti Islam Antarabangsa merupakan subjek kajian ini. Kaedah Taqlidiyah digunakan oleh golongan pensyarah yang mempunyai latar belakang pendidikan TAFL (Teaching Arabic As First Language), kaedah al-Sam'iyat al-Shafawiyah digunakan oleh golongan pensyarah yang mempunyai latar belakang pendidikan TASL (Teaching Arabic As A Second Language). Manakala kaedah Eklektik Sistematik merupakan gabungan kedua-dua kaedah Taqlidiyah, kaedah al-Syam'iyat al-Shafawiyah. Kurikulum yang digunakan bagi keenam-enam kumpulan pelajar dalam kajian ini adalah dikawal dari segi jantina, bangsa, pengetahuan asas bahasa Arab dan latihan bahasa Arab di luar kelas. Kajian ini telah mengenal pasti ciri-ciri dan langkah-langkah kaedah Eklektik Sistematik, yang dianggap sesuai untuk pengajaran bahasa Arab kepada pelajar Melayu di Pusat Matrikulasi Universiti Islam Antarabangsa Malaysia. Hasil kajian menunjukkan bahawa kaedah Taqlidiyah berkesan bagi kemahiran kefahaman bacaan dan kemahiran menulis di peringkat permulaan dan peringkat pertengahan. Kaedah al-Sam'iyat al-Shafawiyah didapati berkesan bagi kemahiran kefahaman mendengar dan kemahiran bertutur pada kedua-dua

peringkat; permulaan dan pertengahan. Kaedah Eklektik Sistematik didapati berkesan bagi keempat- empat kemahiran pada kedua-dua tahap atau peringkat iaitu peringkat permulaan dan pertengahan.

Maka, secara umumnya, pengkaji dapat menyatakan terdapat pelbagai kaedah dan teknik tertentu yang dapat digunakan oleh seseorang guru dalam pengajaran penulisan karangan bahasa Arab. Antara kaedahnya seperti penggunaan alatan visual audio, program komputer Wiki, teknik SALAK, akhbar dan majalah, Model Komunikatif, dan kaedah pengajaran bahasa secara Elektik (gabungan). Sebenarnya, tujuan penggunaan kaedah dan teknik seperti yang dinyatakan untuk membantu para pelajar dalam menghasilkan karangan yang baik dan dapat difahami maksudnya oleh para pembaca.

3.0 Metodologi Kajian

Bagi menjalankan kajian kuantitatif ini, pengkaji akan menggunakan reka bentuk eksperimen dua kumpulan pra ujian dan pasca ujian. Persampelan secara rawak telah digunakan bagi memilih responden kajian yang terdiri daripada 40 orang pelajar yang berada di tingkatan empat bagi sesi persekolahan 2016 di sekolah agama menengah di daerah Klang, Selangor Darul Ehsan. Para pelajar akan dipecahkan kepada dua kumpulan yang utama iaitu kumpulan rawatan dan kumpulan kawalan sebanyak 20 orang pelajar untuk setiap kumpulan. Kumpulan rawatan akan menggunakan MPKBA yang terdiri daripada lapan tajuk pelajaran. Sementara kumpulan kawalan tidak menerima apa-apa olahan. Bagi mengetahui kesan penggunaan MPKBA, para pelajar akan mengambil ujian penulisan karangan bahasa Arab sebanyak dua kali iaitu sebelum penggunaan MPKBA dan selepas penggunaan MPKBA. Hasil kajian akan dibentangkan menggunakan statistik inferensi menggunakan perisian *System Packages for Social Sciences SPSS* versi 20 dengan menjalankan ujian-t sampel bebas melalui skor markah-skor markah yang diperolehi oleh para pelajar dalam pra ujian dan pasca ujian.

Sementara itu, instrumen kajian terdiri daripada soalan penulisan karangan Bahasa Arab jenis perbincangan. Terdapat sebanyak tiga soalan pilihan. Pelajar hanya perlu memilih satu soalan bagi menjawab ujian tersebut. Masa yang diperuntukkan bagi menjawab soalan adalah selama satu jam tiga puluh minit.

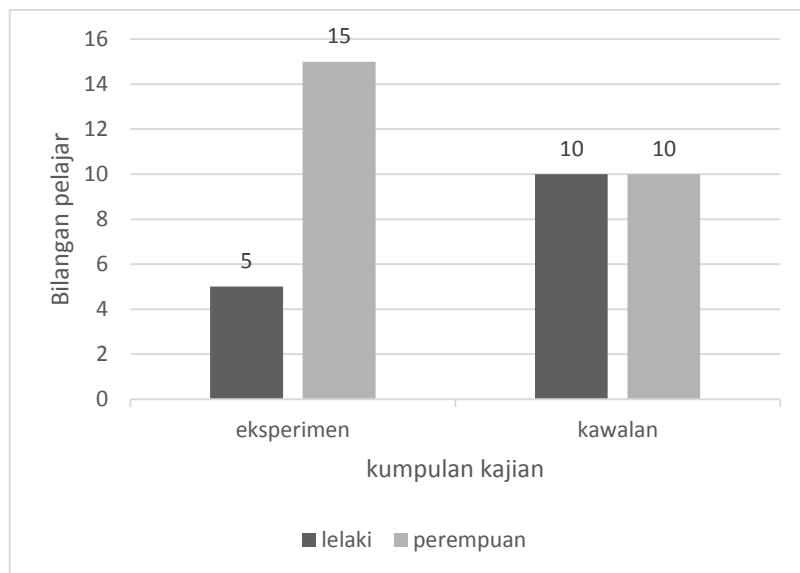
4.0 Dapatan Kajian

Demografi responden

Responden kajian dalam kumpulan kajian terdiri daripada 5 orang pelajar lelaki dan 15 orang pelajar perempuan. Manakala bagi kumpulan kawalan, seramai 10 orang pelajar lelaki dan 10 orang pelajar perempuan mewakili kumpulan tersebut. Perkara ini dapat digambarkan seperti jadual 4.1 dan rajah 4.1 yang berikut:

Jadual 4.1: Pecahan responden kajian mengikut jantina dan kumpulan kajian.

Kumpulan/ Jantina	Eksperimen (orang pelajar)	Kawalan (orang pelajar)
Lelaki	5	10
Perempuan	15	10
Jumlah	20	20

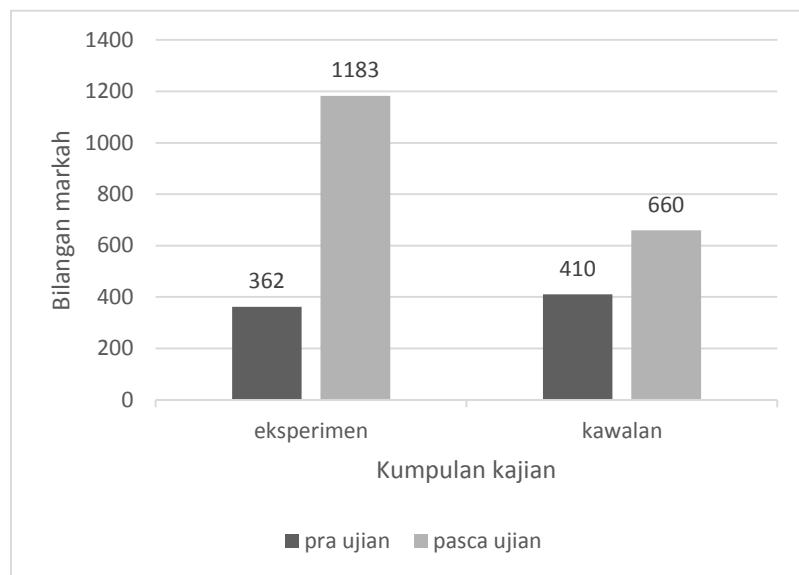
Rajah 4.1: Pecahan responden kajian mengikut jantina dan kumpulan kajian.

Manakala, markah pencapaian yang diperolehi dalam pra ujian dan pasca ujian bagi dua kumpulan kajian ini dapat digambarkan seperti jadual 4.2 dan rajah 4.2 yang berikut:

Jadual 4.2: Markah pencapaian pelajar dalam pra ujian dan pasca ujian

KUMPULAN	EKSPERIMEN		KAWALAN		
	BILANGAN	PRA UJIAN	PASCA UJIAN	PRA UJIAN	PASCA UJIAN
1		17.00	73.00	18.00	30.00
2		18.00	62.00	16.00	24.00
3		11.00	58.00	22.00	32.00
4		19.00	63.00	15.00	25.00
5		15.00	63.00	20.00	27.00
6		20.00	50.00	16.00	35.00
7		15.00	49.00	40.00	49.00
8		40.00	54.00	25.00	36.00
9		20.00	74.00	12.00	25.00
10		18.00	64.00	20.00	39.00
11		25.00	58.00	35.00	41.00
12		18.00	53.00	21.00	36.00

13	15.00	58.00	13.00	35.00
14	18.00	53.00	25.00	45.00
15	20.00	58.00	23.00	39.00
16	20.00	52.00	23.00	43.00
17	18.00	60.00	19.00	35.00
18	5.00	60.00	5.00	15.00
19	10.00	59.00	20.00	25.00
20	20.00	62.00	22.00	24.00

Rajah 4.2: Skor markah keseluruhan bagi kedua-dua kumpulan kajian dalam pra ujian dan pasca ujian.

Melalui skor-skor markah yang diperolehi daripada kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan bagi pra ujian dan pasca ujian (dengan menggunakan teknik penilaian secara global dan analisis bagi set-set kertas jawapan pelajar), pengkaji dapat membincangkan beberapa perkara yang penting bagi melihat keberkesanannya penggunaan MPKBA dalam kalangan pelajar sekolah agama menengah di negeri Selangor.

Sehubungan dengan itu, melalui data kajian dalam pra ujian, nilai min yang diperolehi bagi kumpulan eksperimen (rawatan) adalah 18.1 markah serta nilai sisihan piawai adalah 6.74264. Sementara itu, nilai min bagi kumpulan kawalan adalah 20.5 markah dengan sisihan piawai adalah 7.59848 (sila rujuk jadual 4.3). Daripada nilai min dan sisihan piawai tersebut, maka kita ketahui bahawa nilai min kumpulan kawalan mengatasi nilai min kumpulan eksperimen sebanyak 2.4 markah.

Jadual 4.3: Nilai min bagi kumpulan eksperimen dan kawalan dalam pra ujian

	KELAS	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
M.PRAUJIAN	EKSPERIMENT	20	18.1000	6.74264	1.50770
	KAWALAN	20	20.5000	7.59848	1.69907

Seterusnya, melalui ujian t sampel bebas yang dijalankan bagi kumpulan eksperimen (rawatan) dan kawalan dalam pra ujian (sila rujuk jadual 4.4), pengkaji dapati bahawa nilai $t = -1.057$ pada paras keyakinan $p=0.297 > 0.05$. Oleh itu, berdasarkan nilai p yang lebih besar daripada 0.05, pengkaji menerima hipotesis Nol (H_0) dan menolak hipotesis alternatif (H_a) iaitu pengkaji dapat menyatakan bahawa tidak terdapat perbezaan min yang signifikan dalam markah pra ujian antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan pada paras keertian 95%.

Jadual 4.4: Keputusan ujian t sampel bebas bagi pra ujian.

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
								Lower	Upper	
M.PRAUJIAN	Equal variances assumed	.512	.479	-1.057	38	.297	-2.40000	2.27156	-6.99854	2.19854
	Equal variances not assumed			-1.057	37.470	.297	-2.40000	2.27156	-7.00068	2.20068

Setelah tempoh yang telah ditetapkan oleh pengkaji bagi kumpulan eksperimen dan kawalan, dengan kata lain kumpulan eksperimen menggunakan MPKBA sementara kumpulan kawalan tidak menerima kaedah baru, para responden kajian telah menduduki ujian yang kedua atau pasca ujian. Sehubungan dengan itu, skor-skor markah yang diperolehi oleh para responden telah dimasukkan ke dalam pukal SPSS versi 20 untuk diuji menggunakan ujian- t sampel bebas.

Dapatan yang diperolehi daripada pukal SPSS menunjukkan nilai min bagi kumpulan eksperimen adalah sebanyak 59.15 markah serta sisihan piawai adalah 6.60363. Sementara itu, nilai min bagi kumpulan kawalan adalah sebanyak 33.0 markah dengan sisihan piawai adalah 8.55324. Perkara ini menunjukkan terdapat perbezaan nilai min yang ketara sebanyak 26.15 markah antara kumpulan eksperimen dengan kumpulan kawalan (sila rujuk jadual 4.5). Oleh itu, melalui data kajian jelas menunjukkan bahawa nilai min kumpulan eksperimen mengatasi nilai min kumpulan kawalan dalam pasca ujian.

Jadual 4.5: Nilai min bagi kumpulan eksperimen dan kawalan dalam pasca ujian

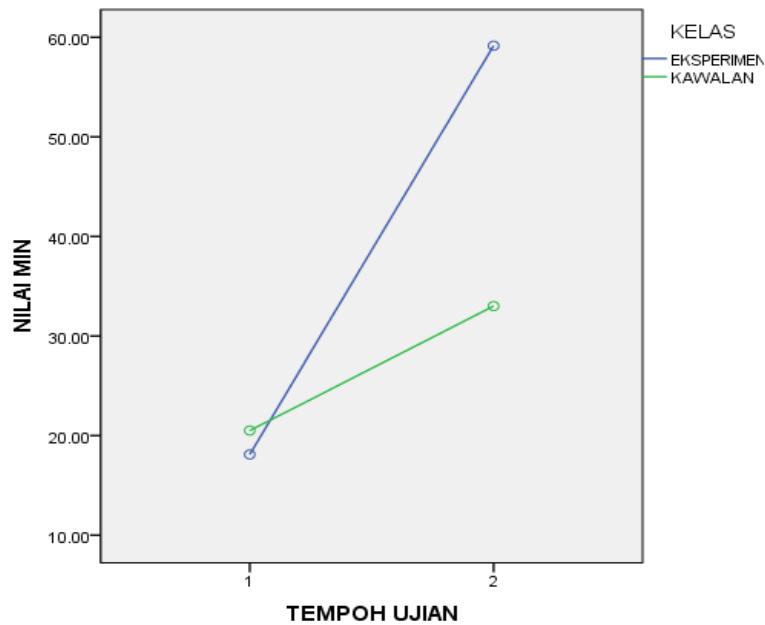
	KELAS	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
M.PASCAUJIAN	EKSPERIMENT	20	59.1500	6.60363	1.47662
	KAWALAN	20	33.0000	8.55324	1.91256

Seterusnya, melalui ujian t sampel bebas yang dijalankan bagi kumpulan eksperimen dan kawalan dalam pasca ujian (sila rujuk jadual 4.6), pengkaji dapati bahawa nilai $t = 10.823$ pada paras keyakinan $p=0.000 < 0.05$. Oleh itu, berdasarkan nilai p yang lebih kecil daripada 0.05, pengkaji menolak hipotesis (H_0) dan menerima hipotesis alternatif (H_a) iaitu pengkaji dapat menyatakan bahawa terdapat perbezaan min yang signifikan dalam markah pasca ujian antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan pada paras keertian 95%. Oleh itu, pengkaji dapat menyatakan bahawa penggunaan MPKBA berkesan bagi kumpulan eksperimen.

Jadual 4.6: Keputusan ujian t sampel bebas bagi pasca ujian.

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
								Lower	Upper
M.PASCAUJIAN	2.264	.141	10.823	38	.000	26.15000	2.41626	21.25855	31.04145
			10.823	35.713	.000	26.15000	2.41626	21.24824	31.05176

Selain itu, perbezaan min antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan dapat dibuktikan menggunakan gambar rajah graf yang diperolehi daripada ujian Split Plot Analysis of Variances SPANOVA yang terdapat dalam perisian SPSS versi 20. Dalam ujian yang dijalankan jika terdapat garisan silang antara dua kumpulan (kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan), maka pengkaji dapat menyatakan bahawa terdapat perbezaan min yang signifikan antara dua kumpulan dalam pra ujian dan pasca ujian secara keseluruhannya (sila rujuk rajah 4.1). Melalui rajah 4.1, hasil kajian mendapati terdapat garis silang yang berhubungan secara negatif. Oleh itu, secara umumnya, pengkaji dapat menyatakan bahawa terdapat perbezaan min yang signifikan antara dua kumpulan dalam pra ujian dan pasca ujian secara keseluruhannya.

Rajah 4.3: Persilangan nilai min antara kumpulan eksperimen dan kawalan dalam pra ujian dan pasca ujian.

Melalui rajah 4.3 juga, dengan kata lain, pengkaji dapat membuktikan bahawa terdapat perbezaan min yang signifikan dalam peristiwa sebelum penggunaan MPKBA dalam kalangan responden kajian dan selepas penggunaan MPKBA. Maka, pengkaji dapat menyatakan bahawa penggunaan MPKBA memberikan kesan yang positif terhadap aktiviti penulisan karangan bahasa Arab dalam kalangan para pelajar sekolah menengah agama tingkatan empat bagi kumpulan eksperimen (rawatan) berbanding dengan kumpulan kawalan.

5.0 Perbincangan, Implikasi Kajian dan Kesimpulan.

(a) Perbincangan

Berdasarkan kepada dapatan kajian yang diperolehi oleh pengkaji, maka pengkaji dapat menyatakan bahawa tidak terdapat perbezaan min yang signifikan bagi kedua-dua kumpulan kajian dalam pra ujian. Hal ini berdasarkan kepada ujian-t sampel bebas bagi pra ujian iaitu nilai $t = -1.057$ pada paras keyakinan $p=0.297 > 0.05$. Walau bagaimanapun, pengkaji mendapati bahawa terdapat perbezaan skor markah keseluruhan yang ketara antara kumpulan eksperimen dan kumpulan kawalan. Skor markah kumpulan kawalan adalah lebih baik daripada skor markah keseluruhan kumpulan eksperimen sebanyak 48 markah. Selain itu juga, perkara ini dibuktikan berdasarkan dapatan nilai min skor markah bagi kumpulan eksperimen adalah 18.1 berbanding dengan nilai min skor markah kumpulan kawalan adalah 20.5 iaitu terdapat perbezaan nilai min sebanyak 2.4 sahaja. Hal ini demikian kerana para pelajar yang berada dalam kumpulan eksperimen adalah pelajar yang terdiri daripada aliran sains. Sementara itu, para pelajar yang berada pada kumpulan kawalan terdiri daripada para pelajar yang ingin melanjutkan pengajian mereka dalam bidang pengajian islam. Oleh sebab

itu, skor markah keseluruhan yang diperolehi daripada kedua-dua kumpulan kajian adalah berbeza disebabkan faktor motivasi pelajar terhadap Bahasa Arab itu sendiri. Faktor motivasi membolehkan pembelajaran sesuatu subjek menjadi mudah dalam kalangan pelajar kumpulan kawalan berbanding dengan kumpulan eksperimen. Perkara ini bertepatan seperti yang dinyatakan oleh (Nurhamimi Zainuddin dan Muhammad Faham Muhammad Ghalib, 2012) dalam kajian mereka.

Namun begitu, keputusan min yang diperolehi oleh pengkaji dalam pasca ujian bagi kedua-dua kumpulan kajian adalah berbeza. Bagi pasca ujian, pengkaji mendapati skor markah keseluruhan kumpulan eksperimen melebihi daripada kumpulan kawalan sebanyak 523 markah. Perkara ini dibuktikan dengan nilai min skor markah bagi kumpulan eksperimen adalah sebanyak 59.15 berbanding dengan nilai min skor markah bagi kumpulan kawalan iaitu hanya 33.0 sahaja. Oleh itu, terdapat perbezaan nilai min antara dua kumpulan tersebut sebanyak 26.15. Hal ini demikian kerana para pelajar dalam kumpulan eksperimen telah didedahkan dengan kaedah pengajaran menggunakan modul berbanding dengan kumpulan kawalan yang tidak menerima sebarang olahan baru. Hasil kajian pengkaji selari dengan dapatan pengkaji-pengkaji lain seperti oleh (A.Rahman Haron et.al., 2012; Abdul Rasid Jamian et.al., 2011; Chew Fong Peng & Rusdaini Mohamed, 2013; Nurhamimi bin Zainuddin & Muhammad Faham Muhammad Ghalib, 2012; Rosminah Binti Shamsuddin, 2003; Yusfaiza Yusuff & Mohd Isha Awang, 2012; Zamri Salleh & Abdull Sukor shaari, 2009) yang berjaya membuktikan keberkesanan kaedah pengajaran baru dalam kalangan pelajar dalam pasca ujian.

Selain itu, perbezaan nilai min yang besar di antara dua kumpulan kajian iaitu sebanyak 26.15 menunjukkan para pelajar kumpulan eksperimen dapat memahami MPKBA yang digunakan dalam aktiviti penulisan karangan. Oleh sebab itu, para pelajar kumpulan eksperimen dapat menghasilkan karangan jenis perbincangan yang lebih baik dalam pasca ujian berbanding dengan kumpulan kawalan.

(b) Implikasi Kajian

Implikasi kajian ini dapat diterjemahkan seperti pernyataan berikut:

- Kepada pihak Kementerian Pendidikan Malaysia dan Bahagian Pendidikan Jabatan Agama Islam Selangor agar dapat mengambil manfaat daripada hasil kajian ini seterusnya menerapkan MPKBA di sekolah-sekolah di seluruh negeri di Malaysia.
- Kepada pihak guru agar mereka dapat menggunakan modul yang telah disediakan dalam membantu pengajaran penulisan karangan jenis perbincangan dalam kalangan pelajar sekolah menengah agama.
- Kepada pihak pelajar agar dapat menggunakan MPKBA sebagai bahan ulangkaji yang dapat membantu memahami kehendak penulisan karangan jenis perbincangan.
- Kepada pengkaji-pengkaji lain yang berminat untuk mengkaji bidang penulisan karangan Bahasa Arab.

(c) Kesimpulan

Pengkaji ingin mencadangkan kepada pengkaji-pengkaji lain supaya menjalankan kajian bagi karangan jenis deskriptif atau gambaran dalam kalangan pelajar sekolah menengah khususnya dalam mengetahui tahap penguasaan mereka dalam bentuk karangan jenis ini.

Sebagai kesimpulannya, melalui dapatan kajian yang lalu, pengkaji dapat menyatakan bahawa penggunaan MPKBA dalam kalangan pelajar tingkatan empat di sekolah menengah agama adalah mendatangkan kesan yang positif. Oleh itu, pengkaji berharap agar modul ini dapat digunakan di sekolah-sekolah yang mengambil subjek bahasa Arab sebagai subjek pilihan kepada para pelajar dan diharap juga modul yang diterapkan dapat digunakan dalam kalangan pelajar sekolah menengah dalam mempelajari penulisan karangan Bahasa Arab jenis perbincangan.

Senarai Rujukan

- A.Rahman Haron et.al. (2012). Teknik “salak” dalam menjana idea membina ayat dengan cepat dan efektif. *Jurnal Pendidikan*, 2(2), 84–93. Retrieved from manlaoshi@gmail.com
- Abd. Halim Mohammad. (2009). Tahap Komunikasi dalam Bahasa Arab dalam Kalangan Pelajar Sarjana Muda Bahasa Arab di IPTA Malaysia. *Journal of Islamic and Arabic Education*, 1(1), 1–14.
- Abd.Halim Muhammad dan Muhammad Haron Husaini. (2011). Kifayah al-Kitabah Lada Khirriji al-Jami’aat al-Mahalliyah al-Maliziyyah dalam *Seminar Antarabangsa pengajaran Bahasa Arab* (pp. 448–462). Bangi, Selangor: Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Abdul Rasid Jamian et.al. (2011). Keberkesanan cerpen dalam mempertingkat prestasi penulisan karangan bahasa melayu dalam kalangan murid. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 1(2), 45–57.
- Ahmad Kilani Mohamed. (2001). *Teori Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Arab di Sekolah Menengah Agama di Malaysia* (edisi pert.). Skudai, Johor:Malaysia: Universiti Teknologi Malaysia.
- Azani Ismail@Yaakub, Azman Che Mat, M. T. P. (2012). Membina Kemahiran Pertuturan Menerusi Aktiviti Lakonan Dalam Pengajaran Bahasa Arab. *GEMA Online Journal of Language Studies*, 12, 325–337.
- Chew Fong Peng & Rusdaini Mohamed. (2013). keberkesanan penggunaan akhbar dalam pengajaran karangan dalam kalangan pelajar tingkatan enam. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 3, 18–30. Retrieved from fpchew@um.edu.my

Daniel Phua & Nur Khairiani Jamal. (2011). Kajian pengajaran: pengajaran penulisan pengenalan karangan deskriptif dalam *Seminar Bahasa Melayu 2011* (pp. 179–190).

Hj. Maimun Aqsha Lubis. (2008). Keunggulan Kaedah Elektik Sistematik dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Arab Kepada Pelajar Melayu. *AJTLHE*, 1(2), 29–38.

Ismail Muhamad et.al. (2013). Sikap dan Realiti Penguasaan Kemahiran Bahasa Arab Pelajar Program j-QAF. *GEMA Online Journal of Language Studies*, 13, 81–97.

Jabatan Agama Islam Selangor. (2013). *Dalil al-Manahij al-Dirasiyyah lil Mawad al-Azhariyyah lil Ma'ahid al-Diniyyah bi Wilayah Selangor*. Kuala Lumpur: Attin Press Sdn. Bhd.

Kamaruddin Husin dan Siti Hajar Abdul Aziz. (1997). *Penguasaan Kemahiran Penulisan*. Cheras, Selangor: Kumpulan Budiman Sdn. Bhd.

Kementerian Pendidikan Malaysia. (1998). *Modul Pengajaran Pembelajaran Matematik Sekolah Rendah: Nombor Nisbah*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.

Khazri Osman & Ku Siti Esah Ku Ibrahim. (2012). Analisa kesalahan pelajar dalam penulisan bahasa Arab: Kajian Kursus Maharat al-Kitabah dalam *Persidangan Kebangsaan Pengajaran Dan Pembelajaran Bahasa Arab 2012 (PKEBAR'12)* (Vol. 2012, pp. 130–138).

Mohd Bakhir Haji Abdullah. (2011). al-Dha'fu al-Lughowi lada muta'allimi al-Lughoh al-Arabiyyah bi Jami'ah al-Insaniyyah: Asasuhu wa 'Ilajuhu. *Majallah Al-Dirasat Al-Lughowiyyah Wa Al-Adabiyyah*, 263–289.

Muhammad Zahri Abdul Karim. (2014). Tahlil al-Kitab al-Madrasiyah wa Taqwimuha fi ta'lim al-Ta'bir al-Kitabi fi al-Madaris al-Thanawiyyah al-Diniyyah bi Wilayah Selanjur dalam *Seminar Pendidikan Bahasa Arab Peringkat Kebangsaan kali kedua* (pp. 289–298). Klang: Pusat Bahasa Arab Selangor.

Munawwar Mustafa Muhammad & Zamri Arifin. (2011). Tanmiyyah Maharat al-Ta'bir fi al-Lughoh al-Arabiyyah li Ghoir al-Natiqin biha dalam *Seminar Antarabangsa pengajaran dan pembelajaran Bahasa Arab* (pp. 740–749). Bangi, Selangor: Universiti Kebangsaan Malaysia.

Munawwar Mustafa Muhammad & Zamri Arifin. (2013). Tanmiyah Maharat al-Ta'bir fi al-Lughoh al-Arabiyyah li ghoir al-Natiqin biha. *Islamiyat*, 35(2), 109–112.

Nor Asiah binti Ismail. (2011). Penguasaan penulisan karangan bahasa Melayu dari perspektif komunikatif. IPG Kampus Sultan Mizan (Ed.) dalam *Seminar Penyelidikan 2011 Zon Timur di IPG Kampus Sultan Mizan, Besut, Terengganu* (pp. 1–12). Besut, Terengganu: non published. Retrieved from asiisma@yahoo.com.my

Norlidah Alias. (2010). *Pembangunan modul pedagogi berdasarkan teknologi dan gaya pembelajaran Felder-Silverman kurikulum fizik sekolah menengah*. UMKL.

Nurhamimi bin Zainuddin & Muhammad Faham Muhammad Ghalib. (2012). Astratijiyyat al-Tullab ghoir al-Mutakhossisin fi al-Lughoh al-Arabiyyah fi Ta'allum Maharat al-Kitabah 'Abr Barnamaj Wiki . *Journal of Islamic and Arabic Education*, 4(1), 31–44. Retrieved from khamimi@iium.edu.my

Rosminah Binti Shamsuddin. (2003). *Menulis Karangan Menggunakan Pendekatan Komunikatif*. Universiti Pendidikan Sultan Idris Tanjong Malim.

Rosni Samah et.al. (2013). Aktiviti Pengajaran Kemahiran Bertutur Bahasa Arab Dalam Kalangan Jurulatih Debat. *GEMA Online Journal of Language Studies*, 13(May), 99–116. Retrieved from rosni@usim.edu.my Universiti

Sainei Andamit. (2010). *Penyediaan Dan Penilaian Modul Asas Bahasa Arab Untuk Pelajar Universiti*. Universiti Malaya Kuala Lumpur.

Sidek Mohd Noah dan Jamaludin Ahmad. (2005). *Pembinaan Modul: Bagaimana Membina Modul Latihan dan Modul Akademik* (p. 2). Serdang; Selangor: Penerbit Universiti Putra Malaysia.

Yusfaiza Yusuff & Mohd Isha Awang. (2012). Aplikasi pembelajaran jigsaw ii dalam pengajaran penulisan bahasa melayu. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 2(2), 62–70.

Zamri Salleh & Abdull Sukor Shaari. (2009). Kesan Model Unsur Tautan Terhadap Pengajaran Karangan Bahasa Melayu. *MJLI*, 6, 55–78.

Zarima Mohd Zakaria. (2005). *al-Ta'bir al-Kitabiyy Lada al-Tholabah al-Maliziyyin bi al-Madaris al-Thanawiyyah al-Diniyyah bi Selanjur : Dirasah wasfiyyah Tahliliyyah*. الجامعة الإسلامية العالمية ماليزيا.

Zawawi Ismail, Ab Halim Tamuri, Nik Mohd Rahimi Nik Yusoff, M. A.-U. O. (2011). Teknik Pengajaran Kemahiran Bertutur Bahasa Arab Di SMKA. *GEMA Online Journal of Language Studies*, 11, 67–82.